

TYGODNIK POWIATOWY

NA POWIAT LUBLINIECKI

„Tygodnik Powiatowy” wychodzi raz w tygodniu i kosztuje z odniesieniem do domu 3.00—zł. kwartalnie. — Ogłoszenia kosztują 60 gr za dwulamowy wiersz petytowy lub jego miejsce. Ogłoszenia przyjmuje się tylko w Starostwie, pokój 8. Za redakcję odpowiada J. Dubowski, Dyrektor biur Wyd. Pow. w Lublińcu. Drukiem i nakładem Wydziału Powiatowego w Lublińcu

Rozporządzenia władz i urzędów.

Obwieszczenie.

Na podstawie art. 4 pkt 7 ustawy z dn. 21. III. 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożywaniu napojów alkoholowych [Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 423] i § 1 rozp. Min. Spraw. Wewn. z dnia 14. VI. 1933 r. [Dz. U. R. P. Nr. 45 poz. 351] o przekazaniu powiatowym władzom administracji ogólnej uprawnień Ministra Spraw Wewn. wynikających z art. 4. ust. z dnia 21. III. 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych zarządzam co następuje:

1. Zakazuję w lokalach oraz w miejscach publicznych detalicznej sprzedaży, podawania napojów alkoholowych zawierających więcej niż 4,5% alkoholu.

a] na obszarze gminy Koszęcin w której urzęduje Komisja Poborowa, przeprowadzająca pobór główny w roku 1938 w dniach urzędowania tej komisji,

b] na obszarze każdej gminy w dniach w których stosownie do szczegółowego planu poboru w roku 1938 jest ona obowiązana do przedstawiania poborowych Komisji Poborowej.

2. Winni naruszenia przepisu pkt. 1 niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej w myśl art. 10 ustawy z dn. 21. III. 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych.

3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze powiatu lublinieckiego.

Lubliniec, dnia 14 kwietnia 1938 r.

S T A R O S T A

w z.

(—) Dzik
Wicestarosta.

Zarządzenie

w sprawie licencji i przeglądu rozplodników na rok 1938.

W porozumieniu z Śląską Izbą Rolniczą zgodnie z art. 8 ustawy z dnia 5. marca 1934 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 40 poz. 349), w związku z ustawą śląską z dnia 15 czerwca 1936 r. o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. Ust. Śl. Nr. 16 poz. 28) oraz par. 35 rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 4. maja 1937 r. w sprawie wykonania ustawy o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 291) - zarządzam przegląd buhajów, knurów, przez Komisję kwalifikacyjną i podaję do wiadomości plan przeglądu:

Plan objazdu komisji licencyjnej.

L.p.	Data	godz.	Miejscowość
1.	25. IV.	8,00	Lubliniec-Droniowiczki
2.	"	8,30	Lisowice
3.	"	9,30	Łagiewniki W.

4.	25. IV.	10,00	Pawonków
5.	"	11,30	Kośmidry
6.	"	13,00	Solarnia
7.	"	14,00	Wymyślacz
8.	"	15,30	Kokotek
9.	"	16,30	Pusta Kuźnica
10.	26. IV.	8,00	Lubecko
11.	"	9,00	Dralin
12.	"	10,00	Glinica
13.	"	11,00	Kochcice
14.	"	12,00	Kochanowice
15.	"	13,00	Lisów
16.	"	13,30	Chwostek
17.	"	14,30	Kalina
18.	"	15,30	Olszyna
19.	"	16,30	Jawornica
20.	27. IV.	8,00	Sadów
21.	"	9,00	Harbułtowie
22.	"	9,30	Droniowice
23.	"	10,30	Hadra
24.	"	11,30	Cieszowa
25.	"	12,00	Koszęcin
26.	"	13,30	Boronów
27.	"	14,30	Brusiek
28.	"	15,30	Wierzbie
29.	"	16,30	Rusinowice
30.	28. IV.	8,30	Strzebiń
31.	"	9,00	Psary
32.	"	10,00	Babienica
33.	"	10,30	Kamienica
34.	"	11,30	Kam. Młyny
35.	"	12,30	Lubsza
36.	"	13,30	Ligota Woźn.
37.	"	14,00	Woźniki
38.	"	15,00	Dyrdy
39.	"	15,30	Zielona
40.	"	16,30	Kalety
41.	"	17,00	Piasek

Naczelnicy gmin lub ich zastępcy winni być przy licencji obecni. Magistraty delegują jednego ze swych urzędników.

W myśl zleceń Min. Rolnictwa i Reform Roln., oraz Urzędu Wojew. Śl. miał powiat być podzielony na rejony z wyznaczeniem kilku punktów spędu. W roku bieżącym jednak wyjątkowo odbędą się przeglądy w poszczególnych gospodarstwach, przyczem ze względu na niebezpieczeństwo pryszczycy Komisja licencyjna wogóle nie będzie stykała się z rozplodnikami, ani nie wejdzie na teren danego gospodarstwa.

Przed wypędzeniem rozplodników z obory do przeglądu należy je dokładnie zdezynfe-

kować (obmyć racice roztworem lizolu lub innym środkiem dezynfekcyjnym). Taką samą dezynfekcję należy stosować przed wprowadzeniem rozplodników do obory.

Właściciele rozplodników licencjonowanych w roku ubiegłym winni przynieść ze sobą „Dokument licencjonowania”. Ponadto przedłożyć należy na miejscu spędu bloczek zawierający „świadczenia stanowienia,” dla stwierdzenia w jakim stopniu rozplodniki były wykorzystane w minionym okresie.

Ilość potrzebnych rozplodników ustali Komisja licencyjna na podstawie danych urzędowych o stanie ilościowym krów i macior w danej okolicy, z uwzględnieniem istniejących rozplodników stacyjnych.

Powyższe zarządzenie polecam podać do wiadomości publicznej w sposób w gminie praktykowany.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

S T A R O S T A

w. z.

(—) Dzik

Wicestarosta.

Przeniesienie Wojewódzkiego Biura do Spraw Finansowo - Rolnych.

Pomieszczone w gmachu Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego na IV. piętrze w pokoju 874 - Wojewódzkie Biuro do Spraw Finansowo-Rolnych w Katowicach z dniem 8 kwietnia 1938 roku przeniesione zostało w tymże gmachu na piętro II-gie, pokój 500.

Odtąd wszyscy zainteresowani i zadłużeni rolnicy winni w sprawach finansowo - rolnych zwracać się do Delegatów Powiatowych Wojewódzkiego Biura do Spraw Finansowo-Rolnych, stale urzędujących przy Starostwach-oraz w wypadkach szczególnie ważnych wprost do Wojewódzkiego Biura do Spraw Finansowo Rolnych w Katowicach, gmach Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego, piętro II-gie, pokój 500 u p. A. Nowaka.

STAROSTWO LUBLINIECKIE

Nr. W. 3/11/33.

Lubliniec, dnia 11 kwietnia 1938 r.

P L A N**urzędowania Komisji Poborowej w r. 1938**

na terenie powiatu lublinieckiego.

Do poboru wojskowego w bieżącym roku winni się stawić mężczyźni:

- a) urodzeni w roku 1917.
- b) urodzeni w latach 1916 i 1915, którzy w ubiegłym roku uzyskali kat. „B”.
- c) starszych roczników wezwanych imiennie.
- d) ochotnicy, którzy w bieżącym roku zgłosili w P.K.U. gotowość wstąpienia do czynnej służby wojskowej.

Dzień poboru	Godzina rozpoczęcia	Miejsce urzędowania	Powołane gminy
2. V. 38 r.	8-ma	Koszęcin nowa Szkoła Powszechna	1) Koszęcin, 2) Boronów, 3) Strzebiń, 4) Babilienica, 5) Sadow
4. V. 38 r.	„		1) Kalety, 2) Kochanowice, 3) Kochcice.
5. V. 38 r.	„		1) Lubliniec, 2) Droniowiczki, 3) Steblów, 4) Kokotek, 5) Solarnia, 6) Wymysławiec, 7) Cieszcza, 8) Lisowice.
6. V. 38 r.	„		1) Psary Śl., 2) Woźniki, 3) Wierzbie, 4) Zielona, 5) Rusinowice, 6) Chwostek, 7) Glinica, 8) Hadra, 9) Jawornica, 10) Harbutowice, 11) Kalina, 12) Kamienica, 13) Lubecko, 14) Lubsza Śl.
7. V. 38 r.	„		1) Kośmidry, 2) Ligota Woźnicka, 3) Lisów, 4) Łagiewniki Wielkie, 5) Olszyna. 6) Pawonków, 7) Piasek, 8) Dębowa Góra.

Poborowi winni się stawić do poboru 15 minut przed rozpoczęciem urzędowania Komisji Poborowej według powyższego planu, pod przewodnictwem Naczelników gmin w stanie zupełnie trzeźwym, należycie wymyć i w czystej bieliźnie.

Zgłoszenie prawa do odroczenia czynnej służby wojskowej winno nastąpić najdalej 14 dni po uzyskaniu kat. „A”.

Późniejsze podania o odroczenie czynnej służby wojskowej bez uzasadnionej przyczyny nie będą rozpatrywane.

S T A R O S T A

w. z.

(—) D z i k

Wicestarosta.

ROZPORZĄDZENIE POLICYJNE

Miejskiego Urzędu Policyjnego w Lublińcu

o obowiązku połączenia zabudowanych nieruchomości na obszarze miasta Lublińca z miejską siecią wodociagową i ochronie wodociągów miejskich.

Na podstawie §§ 143 i 144 ustawy o ogólnej administracji kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zb. U. Pr. str. 195) oraz §§ 5 i 6 lit. f ustawy o administracji policji z dnia 11 marca 1850 r. (Zb. U. Pr. str. 265) zarządza się za zgodą Magistratu co następuje :

§ 1.

Wszystkie nieruchomości zabudowane i będące w toku zabudowania oraz wszelkie zakłady przemysłowe na terenie miasta Lublińca, położone przy ulicach, na których przeprowadzono miejską sieć wodociagową, muszą być połączone z miejską siecią wodociagową i zaopatrzone we wodę z tejże sieci. Pobieranie wody z innego źródła wymaga zezwolenia Magistratu.

Z chwilą należytego wykonania urządzenia wodociagowego prawo dostarczania wody do wspomnianych nieruchomości przysługuje wyłącznie miastu.

Wyjątek stanowią gospodarstwa rolne i ogrodnice, którym pobieranie wody z własnej obecnie istniejącej studni, znajdującej się w podwórzu własnej nieruchomości, jest dozwolone do użytku we własnym gospodarstwie rolnym, jak pojenie inwentarza i t. d., oraz we własnym ogrodnictwie, o ile studnia znajduje się bezpośrednio w odnośnym ogrodzie.

Nowych studni nie wolno budować bez zezwolenia Magistratu.

W razie udowodnionego nadużycia takiego zezwolenia przysługuje Magistratowi prawo studnie każdego czasu zamknąć.

§ 2.

Przy budynkach istniejących połączenie musi być dokonane w terminie nie dłuższym jak 9 miesięcy od daty ogłoszenia Magistratu o uruchomieniu na danej ulicy miejskiego wodociagu. Budowle nowo wybudowane muszą być połączone z miejską siecią wodociagową przed urzędowym oddaniem ich do użytku.

§ 3.

Miasto wybuduje na swój rachunek główny przewód zasilający nieruchomość wyłącznie z zasuwą na przestrzeni od przewodu ulicznego aż do linii regulacyjnej.

Obowiązek połączenia nieruchomości z miejskim wodociagiem natomiast ciąży na właścicielu nieruchomości wzgl. jego prawnym zastępcy (zarządcy przy-
musowym, lub kuratorze).

§ 4.

Podanie o połączenie nieruchomości z wodociagiem wnosi do Magistratu właściciel domu wzgl. jego prawny zastępca.

Do podania należy dołączyć 2 egzemplarze planu budowy w takim samym wykonaniu jak do podania o zezwolenie policyjno budowlane z uwidocznieniem istniejącej wzgl. projektowanej instalacji wodociagowej oraz projektowanego połączenia z wodociagiem miejskim.

Właściciel domu zarazem ma obowiązek wymienić, do jakich celów potrzebna mu jest woda.

§ 5.

Właściciel nieruchomości połączonej z wodociagiem miejskim ma obowiązek udostępnić pobieranie wody z wodociagu wszystkim lokatorom i mieszkańcom domu.

§ 6.

Na wykonanie i zmiany domowych instalacji wodociagowych potrzebne jest zezwolenie Magistratu zgodnie z przepisami miejskiego statutu wodociagowego.

Bez poprzedniego zezwolenia Magistratu wzbroniona jest jakakolwiek zmiana w domowej instalacji wodociagowej.

§ 7.

Kto bez pisemnego zezwolenia Magistratu wykona lub poleci wykonać nową instalację lub poczyni jakiekolwiek zmiany w zatwierdzonej instalacji, oraz kto bezprawnie zerwie plombę lub w jakikolwiek sposób otworzy zasuwę regulującą dopływ wody do nieruchomości, ulegnie karze grzywny w wysokości do zł. 30,00.

§ 8.

Do splukiwania klozetów muszą być urządzone oddzielne zbiorniki (płuczki) zaopatrzone w wentyl pływakowy.

§ 9.

Zasilanie kotłów parowych w wodę z wodociagu może się odbywać tylko za pośrednictwem pomp zasilających.

Bezpośrednie zasilanie kotłów parowych ponad 2 atm. jest bezwarunkowo wzbronione. Winni przekroczenia tego przepisu ulegną karze grzywny zł. 10,00 oraz zostaną natychmiast pozbawieni prawa korzystania z wodociągów miejskich.

§ 10.

Montaż wodomierza wykonuje wyłącznie Zarząd Wodociągów miejskich.

Przenoszenie lub wyłączenie wodomierzy przez właściciela nieruchomości jest bezwarunkowo wzbronione.

§ 11.

W razie wybuchu pożaru winno się ograniczyć pobór wody do najkonieczniejszej potrzeby.

Na żądanie Straży pożarnej należy strażakom pozwolić na pobór wody na całej nieruchomości.

§ 12.

Właściciel nieruchomości jest zobowiązany utrzymać w należytych stanie całe urządzenie wodociagowe

począwszy od granicy jego nieruchomości. Uszkodzenia powstałe w głównym przewodzie zasilającym nieruchomości w wodę, od zasuwy dla danej nieruchomości aż do wodomierza włącznie, usuwa Zarząd Wodociągów Miejskich na rachunek właściciela domu. Inne uszkodzenia winien właściciel nieruchomości bezwzględnie usunąć we własnym zakresie. Przerwa w dopływie wody nie upoważnia strony zainteresowanej do żądania odszkodowania.

§ 13.

W razie stwierdzenia przez Miejski Zarząd Wodociągowy, że instalacja wodociągowa do wodomierza włącznie nie nadaje się na określonej realności do użytku, właściciel realności jest zobowiązany zastosować się na własny koszt do wydanych w tym względzie zarządzeń przez Zarząd Wodociągów miejskich.

§ 14.

Uszkodzenie i zanieczyszczenie urządzeń wodociągowych jest surowo wzbronione.

Na wykonywanie robót ziemnych w pobliżu wodociągu miejskiego należy uzyskać uprzednio zezwolenie Magistratu.

§ 15.

W celu kontroli domowych urządzeń wodociągowych upoważnieni przez Magistrat pracownicy miejscy mają prawo wstępu do wszystkich pomieszczeń w domach prywatnych, w których znajdują się części instalacji wodociągowej, a w razie niebezpieczeństwa również w porze nocnej.

§ 16.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej grzywną do 30,00 zł. oprócz tego Zarząd Wodociągów miejskich ma prawo zamknąć dopływ wody do nieruchomości ukaranego.

§ 17.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą dotychczasowe rozporządzenie policyjne z dnia 15 września 1915.

Lubliniec, dnia 26 stycznia 1938 r.

Miejski Urząd Policyjny

(—) Skop, burmistrz.

Magistrat wyraża swoją zgodę na rozporządzenie policyjne o obowiązku połączenia zabudowanych nieruchomości na obszarze miasta Lublińca z miejską siecią wodociągową i o ochronie wodociągów miejskich.

Lubliniec, dnia 26 stycznia 1938 r.

M a g i s t r a t

(—) Skop, Rzeźniczek, Dr. Gotz, Ochmann.

Uchwała Rady Miejskiej z dnia 1 lutego 1938 r.

Punkt 10.

Rada miejska wyraża zgodę na wydanie rozporządzenia policyjnego Miejskiego Urzędu Policyjnego z dnia 26 stycznia 1938 r. o obowiązku połączenia

zabudowanych nieruchomości na obszarze miasta Lublińca z miejską siecią wodociągową i o ochronie wodociągów miejskich.

(—) Breliński

Przewodn. Rady Miejskiej.

Wojewoda Śląski.

Nr A. I. 100/9.

Katowice, dnia 28 III. 1938r.

Zatwierdza się na zasadzie § 5 ust. 2 ustawy o administracji policji z dnia 11 marca 1850 r. [Zb. u. pr. str. 265] oraz § 144 ustawy o ogólnej administracji z dnia 30. lipca 1883r. [Zb. U. pr. str. 195].

Wojewoda:

p. o.
Wojewoda Śląski

w z.

(—) L. Malhomme

p. o. II. Wicewojewody.

Powyższe podaje się do publicznej wiadomości.

Lubliniec, dnia 11. kwietnia 1938 r.

M a g i s t r a t

(—) Skop, burmistrz.

S T A T U T**dotyczący wodociągów miasta Lublińca**

z dnia 26 stycznia 1938 r.

Na podstawie § 11 ordynacji miejskiej z dnia 30. 5. 1853 r. i art. 19 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskim, w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. VII. 1926 r. [Dz. U. Śl. Nr. 17 poz. 30] wydaje się niniejszy statut dotyczący publicznych wodociągów miasta Lublińca.

§ 1.

Cel i zadanie wodociągów miejskich.

Publiczne wodociągi miejskie dostarczają wodę:

- a) dla celów gospodarstwa domowego t. j. do picia, gotowania, prania, kąpieli itd.
- b) na publiczne potrzeby miejskie t. j. polewania ulic, plantacyj miejskich, płukania kanałów ulicznych itd.
- c) na cele przemysłowe: dla fabryk i innych przedsięwzięciw przemysłowych.

§ 2.

Przymusowe przyłączenie nieruchomości do miejskiej sieci wodociągowej.

Które nieruchomości i ubikacje powinny być połączone z wodociągiem miejskim określa rozporządzenie policyjne z dnia 26. stycznia 1938 r.

§ 3.

Magistratowi miasta Lublińca przysługuje prawo chwilowego zamknięcia lub też ograniczenia dopływu wody do poszczególnych lub wszystkich nieruchomości

ści, o ile okaże się to koniecznym ze względów technicznych lub bezpieczeństwa publicznego.

Z powyższego tytułu nie przysługuje konsumentom prawo do odszkodowania, nawet gdyby przez pewien czas nastąpiła zupełna przerwa w dostarczaniu wody.

§ 4.

Techniczne przepisy dotyczące przyłączenia nieruchomości do miejskiej sieci wodociągowej.

A. Ogólne warunki.

Główny przewód zasilający nieruchomość w wodę od przewodu ulicznego aż do zasuwy włącznie wykonuje Magistrat, dalsze natomiast połączenie, wbudowanie wodomierza i kosztu instalacji wewnętrznej, ponosi właściciel nieruchomości.

Rozmiary tak połączenia jak i wodomierza, ustala Zarząd Wodociągowy, natomiast miejsce połączenia ustala się w porozumieniu z właścicielem odnośnej nieruchomości.

Główny przewód zasilający nieruchomość w wodę od przewodu ulicznego łącznie z zasuwą oraz wodomierz stanowią własność miasta Lublińca, i będą na koszt miasta utrzymywane.

§ 5.

Celem uzyskania zezwolenia na wykonanie instalacji wodociągowej wewnątrz nieruchomości oraz wykonanie połączenia nieruchomości z siecią wodociągową uliczną, właściciel nieruchomości winien złożyć w Magistracie podanie. Do podania winien być dołączony projekt instalacji wodociągowej w 3-ch egzemplarzach.

§ 6.

Dostarczenie wody przez Magistrat, nastąpi po złożeniu przez właściciela nieruchomości wniosku o dostarczenie wody.

§ 7.

Magistrat zastrzega sobie prawo zbadania wykonanej instalacji wewnętrznej przed dostarczeniem wody w tym celu, aby stwierdzić, że wykonanie instalacji nastąpiło prawidłowo i według udzielonego pozwolenia na podstawie złożonego projektu.

Otwieranie i zamykanie zasuwy na głównym przewodzie zasilającym może być wykonywane wyłącznie przez upoważnionych urzędników miejskich.

§ 8.

Postanowienie §§ 6 i 7 odnoszą się w całości również do wszystkich przeróbek i zmian w istniejącej instalacji wodociągowej jaką właściciel ma zamiar wykonać w swojej nieruchomości.

§ 9.

Zarządowi wodociągów miejskich przysługuje prawo umieszczenia na frontowych ścianach nieruchomości tabliczek orientacyjnych umożliwiających szybkie odnalezienie hydrantów i zasuw na ulicach.

Właściciele nieruchomości nie mogą rościć sobie z powyższego tytułu żadnych pretensyj do Magistratu o odszkodowanie.

§ 10.

B. Materiały.

Rurociągi prowadzone pod ziemią mogą być wy-

konane z rur żelaznych ocynkowanych, lub żeliwnych wewnątrz i zewnątrz asfaltowanych odpowiadających normom wydanych przez polski Komitet Normalizacyjny. Rur żeliwnych nie wolno używać poniżej 50 mm średnicy. Dla domów mieszkalnych zbudowanych bezpośrednio przy ulicy a użytkujących wodę wyłącznie na cele gospodarcze, średnica głównej rury dopływowej winna wynosić:

a) 1 1/4 cala [32 mm] dla domów składających się nie więcej jak 12 mieszkań

b) 1 1/2 cala [39 mm] dla domów składających się z 12 — 24 mieszkań.

Dla domów zbudowanych w większej odległości od ulicy oraz dla dużych bloków mieszkalnych (ponad 24 mieszkań) średnica głównej rury dopływowej winna być każdorazowo obliczona tak, aby zabezpieczyć dostateczny dopływ wody w ilości 80 l. na głowę i dobę a jako zasadę obliczenia należy przyjąć, że każdy kurek winien dostarczyć 100 l. wody na godzinę, oraz, że w domach posiadających do 12 mieszkań mogą być jednocześnie czynne 2 kurki na jedno mieszkanie. W domach ponad 12 — 24 mieszkań 1 1/2 kurka na jedno mieszkanie, w domach ponad 24 mieszkań 1 1/4 na jedno mieszkanie.

Każde odgałęzienie od głównego przewodu dopływowego musi być zaopatrzone w odpowiedni zawór, umieszczony przy głównym przewodzie dopływowym i nie dalej jak przed wejściem przewodu do piwnicy. Poza tym zawórem muszą być ustawione osobne zasuwy przed i za wodomierzem. Za wodomierzem należy każdy rurociąg wodociągowy [domowy] zaopatrzyć w kurek z urządzeniem do wypróżnienia całego rurociągu domowego. Wkładanie rur do do muru pod zaprawy należy unikać.

§ 11.

Wszystkie piony i odgałęzienia od nich mogą być wykonane tylko z rur żelaznych ocynkowanych. Wymiary pionów dla domów mieszkalnych parterowych lub jednopiętrowych należy stosować nie mniejsze jak o średnicy 3/4 cala, a na każde następne 2 piętra dodawać 1/4 cala średnicy w dolnej części przewodu.

Nie wolno wykonywać odgałęzień do kurków z rur mniejszych średnic niż 1/2 cala średnicy.

Cała instalacja wodociągowa musi wytrzymać 10 atmosfer, przy czym rury nie powinny wykazać odkształceń a złącza i krany nie mogą przeciekać.

Do przeprowadzenia próby ciśnień, która nastąpi w terminie oznaczonym przez Zarząd wodociągów miejskich, powinien instalator wykonujący instalację stawić do dyspozycji bezpłatnie ręczną pompę pociсковą z manometrem.

§ 12.

Wszystkie rurociągi muszą być zabezpieczone przed działaniem mrozu. Rurociągi na podwórzach, ogrodach i wogóle na terenach otwartych nawet pomiędzy stojącymi budynkami muszą być układane na głębokości conajmniej 1 1/2 metra pod powierzchnią ziemi.

Dla instalacji wewnętrznej należy wybierać ściany nie wystawione na bezpośrednie działanie mrozu.

Rurociągi winny być tak prowadzone, aby opróżnienie ich mogło nastąpić z łatwością.

Wszelkie wygięcia utrudniające lub uniemożliwiające całkowite opróżnienie instalacji są niedopuszczalne.

§ 13.

Dla czerpania wody wolno użyć tylko zaworów śrubowych. Używanie kranów prostych lub stożkowych jest niedopuszczalne.

Dla spłukiwania klozetów muszą być użyte oddzielne zbiorniczki (płuczki) zaopatrzone w wentyl pływakowy.

Bezpośrednie spłukiwanie klozetów wodą jest niedopuszczalne.

§ 14.

Zarząd Wodociągów miejskich ma prawo żądać bezzwłocznego usunięcia wszelkich aparatów włączonych do instalacji, jeżeli uderzenia powstające w rurociągach i instalacji przy zamykaniu zaworów tych aparatów wynoszą więcej niż 2 atmosfery.

§ 15.

Rurociągi domowe istniejące przed wejściem w życie niniejszego statutu i nie odpowiadające przepisom § 10, § 11, § 12, i § 13, muszą być zmienione zgodnie z tymi przepisami.

§ 16.

C. Hydranty pożarowe i aparaty specjalne.

Hydranty w nieruchomościach prywatnych muszą posiadać gwinty odpowiadające nakrętkom węży miejskiej straży pożarnej. Hydranty pożarowe muszą być osłonięte szafką szklaną, zawierającą oprócz samego hydrantu, wąż parciany odpowiedniej długości, zaopatrzony w wylot mosiężny. Wąż parciany musi być stale połączony z hydrantem.

Zarządowi Wodociągów miejskich przysługuje prawo kontrolowania sprawności hydrantu przez upoważnionych do tego urzędników.

§ 17.

Wszelkie aparaty odpowiadające przepisom niniejszym, mogą być połączone z instalacją — tylko za pośrednictwem zbiorniczka zaopatrzonego w wentyl pływakowy.

§ 18.

Zarząd Wodociągów miejskich ma prawo w każdej chwili skontrolować na wniosek zainteresowanych stron t. zn. lokatorów lub właścicieli nieruchomości, wszystkie aparaty i rurociągi nieruchomości przez upoważnionych do tego urzędników lub funkcjonariuszów swoich.

Wszystkie stwierdzone niedokładności lub uszkodzenia instalacji winien właściciel nieruchomości naprawić w terminie ustalonym przez Zarząd Wodociągów miejskich.

Jeżeli właściciel nieruchomości nie uskuteczni naprawy w powyższym terminie zostaną one wykonane na jego koszt w drodze przymusowej.

§ 19.

D. Wodomierze.

Wymierzenie opłat za zużyłą wodę, jest dokonywane na zasadzie wskazań wodomierza.

Na okres przejściowy od chwili uruchomienia wodociągu aż do czasu który ustali Magistrat, opłata za zużyłą wodę może być wymierzana nie na zasadzie wskazań wodomierza, lecz ryczałtowo od pokoju wzgl. ubikacji lub też ilości osób zamieszkujących daną nieruchomość.

Pobieranie wody z realności z pominięciem wodomierza, pociąga za sobą natychmiastowe zamknięcie dopływu wody do instalacji. Ponadto Magistrat oprócz wytoczenia sprawy karnej dochodzić będzie swych pretensyj na drodze cywilno sądowej.

§ 20.

Wodomierz należy umieścić w piwnicy w specjalnie na ten cel przeznaczonej studzience wodomierzowej. Wymiary studzienki podaje Zarząd Wodociągów miejskich.

Studzienka musi się znajdować w miejscu łatwo dostępnym i wodomierz musi być zabezpieczony od działania mrozu i wody zaskórnej. Każdy wodomierz winien być przez Zarząd Wodociągów miejskich opłombowany. Zmiany lub zdjęcia plomb, mogą dokonać tylko funkcjonariusze Zarządu Wodociągów miejskich.

O uszkodzeniu wodomierza lub plomb, właściciel nieruchomości ma obowiązek donieść natychmiast Zarządowi Wodociągów miejskich. Zarząd Wodociągów miejskich ma prawo w każdej chwili przystąpić do kontroli wodomierza.

§ 21.

Wodomierz dostarcza Magistrat za odpowiednią opłatą roczną, przyczem pozostaje on w dalszym ciągu własnością miasta. Montaż wodomierza wykonywa wyłącznie Zarząd Wodociągów miejskich.

Jeżeli budynek nie posiada piwnic można wtedy studzienkę wodomierzową umieścić poza obrębem budynku.

Właściciel nieruchomości może na własny koszt wbudować za miejskim wodomierzem, własny drugi wodomierz.

§ 22.

Raz w roku Zarząd Wodociągów miejskich obowiązany jest bezpłatnie zbadać wodomierz.

Zarząd Wodociągów miejskich usuwa bezpłatnie wszelkie usterki wodomierza wywołane normalnym działaniem wodomierza, natomiast wszelkie uszkodzenia wywołane brakiem dostatecznego nadzoru nad wodomierzem przez właściciela nieruchomości, będą naprawiane na koszt właściciela nieruchomości.

§ 23.

Wodomierze, których wskazania budzą jakiekolwiek wątpliwości mogą być na żądanie właściciela nieruchomości zbadane. Koszty ponosi właściciel nieruchomości z wyjątkiem wypadku, gdy okaże się, że wodomierz działa wadliwie.

§ 24.

Jeżeli wodomierz nie funkcjonuje, aczkolwiek woda przezeń przepływa wtedy konsumpcję za bieżący miesiąc ustala się jako średnią arytmetyczną ze wskazań wodomierza z trzech ostatnich miesięcy albo według trzech tych samych miesięcy z ubiegłego roku.

Ilość zużytej wody podług wodomierza w zasadzie nie podlega ograniczeniom z wyjątkiem zastrzeżeń pod § 4 niniejszego statutu.

§ 25.

Do każdej poszczególnej realności musi być wykonane oddzielne połączenie z głównym przewodem zaopatrzone w osobny wodomierz.

Rurociągi jednej nieruchomości nie mogą przechodzić przez teren drugiej nieruchomości, nawet gdyby należały do jednego właściciela. Nie wolno wykonywać odgałęzień wychodzących poza granice nieruchomości.

§ 26.

E. Pobieranie opłaty za wodę i czynszu za wodomierz

Zobowiązany do uiszczenia opłat za wodę jest właściciel nieruchomości.

§ 27.

Ogólny czynsz wodny składa się:

- a) z opłaty za dostawę wody przez Magistrat (opłata dostawna)
- b) z czynszu za wodomierz (czynsz wodomierzowy).

Wysokość opłat jak również wszelkie zmiany w opłatach za 1 m³ zużytej wody ustala Magistrat i Rada miejska. Zmiany opłat wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Cena wody zużyta w przemyśle, rolnictwie i dla ogrodów podlegać będzie osobnej niższej taryfie.

§ 28.

Opłatę za dostawę wody ustala się na podstawie rzeczywistej ilości zużytej wody, którą wskazuje wodomierz. Jednostką wymiaru opłaty jest metr sześcienny (m³).

Czynsz za wodomierz ustala się na podstawie średnicy wodomierza i płatny jest w ratach miesięcznych.

Wysokość opłaty dostawnej i czynszu za wodomierz jak również wszelkie zmiany tychże ustalają korporacje miejskie.

§ 29.

Wodomierz odczytuje co miesiąc wzgl. co kwartał urzędnik miejski. Uiszczanie opłaty za wodę i wodomierz, skutecznia się na podstawie rachunku, wystawionego przez Zarząd Wodociągów miejskich. Rachunku wystawia się właścicielowi nieruchomości. Opłata za wodę i czynsz za wodomierz winne być zapłacone od razu poborcy miejskiemu lub najpóźniej do Kasy miejskiej w ciągu 7 dni od daty doręczenia rachunku.

W razie niezapłacenia rachunku w tymże terminie Zarządowi Wodociągów miejskich przysługuje prawo ściągnięcia należności w drodze natychmiastowej egzekucji (§ 32).

O ile bezrobotny nie płaci właścicielowi domu czynszu mieszkaniowego, wtedy Magistrat bonifikuje właścicielowi domu wodę czerpaną w normalnej ilości przez bezrobotnego.

§ 30.

Celem zabezpieczenia swych pretensyj z tytułu należności za zużyta wodę i za czynsz wodomierzy, Magistrat ma prawo żądać złożenia kaucji przez właściciela nieruchomości w Kasie miejskiej.

Wysokość kaucji ustala Magistrat.

§ 31.

Okoliczność, że wodociąg nie dostarczył spodziewanej ilości wody, że woda nie dosięgła wyższych pięter nieruchomości, wreszcie, że dostarczenie wody uległo przerwie lub instalacja sama była przez pewien czas nieczynna, nie uwalnia właściciela nieruchomości

od opłaty za zużyta wodę i od zapłaty czynszu za wodomierz.

§ 32.

Wszystkie wynikające z niniejszych przepisów opłaty i należności uważane będą za dochód miejski i w razie nie wnoszenia ich w czasie właściwym do Kasy miejskiej zostaną egzekwowane trybem administracyjnym wraz z karą przewidzianą dla świadczeń miejskich.

§ 33.

F. Przerwanie dopływu wody.

Przerwanie dostarczenia wody z wodociągu miejskiego może wyjątkowo nastąpić na skutek pismennego wniosku właściciela nieruchomości do Zarządu Wodociągów miejskich, o ile odnośne przepisy na to zezwalają.

§ 34.

O zmianie właściciela należy zawiadomić pismennie Zarząd Wodociągów miejskich najpóźniej w ciągu dni 8-miu.

W razie niezawiadomienia Zarządu Wodociągów miejskich we właściwym terminie odpowiada za wszelkie należności, solidarnie tak poprzedni właściciel jak i jego następca.

§ 35.

Właściciel nieruchomości korzystający z urządzeń miejskiej sieci wodociągowej nie ma prawa odsprzedaży wody osobom trzecim. To samo dotyczy osób korzystających z urządzeń wodociągowych.

§ 36.

Przepisy niniejszego statutu mają również zastosowanie do pozamiejscowych odbiorców t.j. takich którzy nie należą do obecnej gminy miasta Lublińca.

§ 37.

Niniejszy statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą statut z dnia 24 maja 1916 r. o poborze wody z miejskiego wodociągu w dzielnicy obejmującej ulicę Sobieskiego.

Lubliniec, dnia 26 stycznia 1938 r.

M a g i s t r a t

(—) Skop, Rzeźniczek, Ochman, Dr. Gotz.

Uchwała Rady Miejskiej z dniem 1 lutego 1938 r.

Punkt 10.

Rada miejska uchwala przedłożony statut wodociągowy uchwalony przez Magistrat dnia 26 stycznia 1938r.

(—) Breliński

Przew. Rady Miejskiej.

„Zatwierdza się na podstawie § 11 ordynacji miejskiej z dnia 30 maja 1853 r. (Zb. u. pr. str. 261)“.

L. RW.5/a/18.

Śląska Rada Wojewódzka.

Katowice, dnia 9 marca 1938r.

Przewodniczący

p. o.

(—) Dr Grażyński

Rzeczpospolita Polska

Wojewoda Śląski

Śląska Rada Wojewódzka.

Powyższe podaje się do publicznej wiadomości.

Lubliniec, dnia 11 kwietnia 1938 r.

M a g i s t r a t

(—) Skop, burmistrz.